

სახელმწიფო-კოლეგიური
თანამდებობის პირის
გზამკვლევი

2021

აღნიშნული გზამკვლევი მომზადდა ანა ფირცხალაშვილის მიერ აშშ-ის საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს (USAID) დემოკრატიული მმართველობის ინიციატივის (GGI) პროექტის ფარგლებში.

გზამკვლევში გამოთქმული შეხედულებები არ გამოხატავს USAID-ის ან ამერიკის შეერთებული შტატების მთავრობის შეხედულებებს.

სარჩევი

შესაბალი 4

რას ნიშნავს სახელმწიფო კოლიფიპა? 5

ხელისუფლების რომელი მფოვანი ახორციელებან სახელმწიფო კოლიფიპასა და მასრთველობას 7

სად გვხდებიან სახელმწიფო მოსამსახურე და სახელმწიფო - კოლიფიკური თანამდებობის პირები? 11

სახელმწიფო - კოლიფიკური თანამდებობის პირთა ორგზაროვანი ბუნება 13

სახელმწიფო - კოლიფიკური თანამდებობის პირთა მრომითი
სამართლებრივი ურთიერთობათა მარებულირებელი კანონმდებლობა 15

სახელმწიფო - კოლიფიკური თანამდებობის პირი, ორგორც მენეჯერი და ლიდერი 17

ანთიკორუფციული კოლიფიპა 19

დეპლარაციის წარდგენის გაღდებულება 21

სახელმწიფო - კოლიფიკური თანამდებობის პირების სისხლის სამართლებრივი კასახისმმაბლობა 25

იმპირმენტი 27

სპასარო სამსახურის ბიუროს მიერ სახელმწიფო - კოლიფიკური თანამდებობის პირის მხარდაჭერა 29

შესავალი

საქართველოს ეპროპულ და ევროატლანტიკურ სტრუქტურებში ინტეგრაციის გზაზე საჯარო სამსახურის მოდერნიზების მიზანი საჯარო მმართველობის რეფორმის ფარგლებში წარმატებით ხორციელდება. 2012 წლიდან დღემდე საჯარო მმართველობის რეფორმის მიზნით განხორციელებული საკანონმდებლო ცვლილებები თანხვედრაშია თანამედროვე დასავლური მმართველობის პრინციპების შინაარსთან. საჯარო სექტორში დასაქმების სამართლებრივი ურთიერთობების ახლებურად მოწესრიგებამ დღის წესრიგში დააყენა საჯარო-სამართლებრივი ფორმით დასაქმებულ პირთა სამართლებრივი სტატუსისა და მათი უფლებრივი მდგომარეობის მკაფიოდ განსაზღვრის აუცილებლობა. სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირებსა და პროფესიულ საჯარო მოხელეებს შორის სამართლებრივი სტატუსის დაკონკრეტებამ აუცილებლი გახადა მათ მიმართ მოქმედ კანონმდებლობაში არსებული რეგულაციების ნათლად წარმოჩენის საჭიროება.

სსიპ - საჯარო სამსახურის ბიუროსა და USAID-ის პროექტ „დემოკრატიული მმართველობის ინიციატივის“ (GGI) თანამშრომლობით მომზადდა სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირების გზამკვლევი, რომელშიც თავმოყრილია ყველა იმ სამართლებრივი რეგულაციის განმარტება, რომლებიც სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირების სტატუსს აწესრიგებს და მათ უფლებრივ მდგომარეობას ადგენს. გზამკვლევის მიზანია, გაუმარტივოს სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირთა სტატუსსა და უფლებრივ მდგომარეობასთან დაკავშირებული სამართლებრივი აქტების შინაარსის სწორად გაგება ამ თემით დაინტერესებულ პირებს და ხელი შეუწყოს სწრაფი, მოქნილი და მკაფიო ინფორმაციის მიღებას აღნიშნული საჯარო-სამართლებრივი სტატუსის თაობაზე.

საჯარო სამსახურის ბიურო მადლობას უხდის პროფესიონალური ანა ფირცხალაშვილს გზამკველვის მომზადებაში შეტანილი წვლილისთვის და USAID-ის პროექტ „დემოკრატიული მმართველობის ინიციატივას“ (GGI) მხარდაჭერისთვის.

საჯარო სამსახურის ბიურო

თბილისი 2021 წელი

რას ნიშნავს სახელმწიფო პოლიტიკა?

სახელმწიფო მმართველობა ხორციელდება ხალხის მიერ არჩეული ხელისუფლების მიერ შერჩეული და ჩამოყალიბებული პოლიტიკის შინაარსის მიხედვით.

ზოგადად, **პოლიტიკა** განიმარტება, როგორც განსაზღვრულ მოქმედებათა კურსი, შერჩეული მრავალ ალტერნატივათა შორის, რომელიც მოცემულ პირობებში ყველაზე საუკეთესოდ განსაზღვრავს და წარმართავს მიმდინარე და სამომავლო გადაწყვეტილებებს.

პოლიტიკას (**Politics**) და ამ პოლიტიკის განსხორციელების პროგრამას (**Policy**) შორის აღსანიშნავია ძველი ბლვრის არსებობა. პოლიტიკა აღიქმება როგორც სახელმწიფო ორგანოთა და ინსტიტუტთა მიერ გასატარებელ მოქმედებათა ძირითადი კურსი. ხოლო ამ პოლიტიკის კურსის განსახორციელებელ პროგრამაში იგულისხმება სპეციფიკურ, კონკრეტულ ღონისძიებათა ერთობლიობა, რომელიც ამა თუ იმ პოლიტიკური კურსის რეალიზაციის მიზნითა და დასახულ მიზანთა მისაღწევად ხორციელდება.

განსხვავება ნიშანდობლივია **სახელმწიფო პოლიტიკასა და დარგობრივ პოლიტიკას** შორის. სახელმწიფოს საშინაო და საგარეო პოლიტიკას განსაზღვრავს საქართველოს პარლამენტი. კონკრეტული დარგობრივი პოლიტიკა ხორციელდება მთავრობის მიერ. შესაბამისად, სამინისტროები იქმნება სახელმწიფო და საზოგადოებრივი ცხოვრების განსაზღვრულ სფეროებში სახელმწიფო მმართველობის განსახორციელებლად და სახელმწიფო პოლიტიკის კურსის უზრუნველსაყოფად. ამ უკანასკნელს შეიძლება ვუწოდოთ დასახული პოლიტიკური კურსის სამთავრობო პროგრამა, ან დარგობრივი პროგრამა.

გარდა ამისა, ერთმანეთისგან უნდა გაიმიჯნოს სახელმწიფო პოლიტიკა და ადგილობრივი თვითმმართველობის პოლიტიკა. სახელმწიფოს საშინაო და საგარეო პოლიტიკას განსაზღვრავს საქართველოს პარლამენტი, ხოლო ადგილობრივ თვითმმართველობებში ადგილობრივი საკითხების გადასაწვეტად, არჩეულია მუნიციპალიტეტის საკრებულო.

შესაბამისად, პარლამენტი არის ხელისუფლების დანაწილების ის შტო, რომელიც ადგენს ქვეყნის ძირითად, პოლიტიკურს კურსს, ხოლო აღმასრულებელი ხელისუფლება ახორციელებს მას კონკრეტულ სფეროში, კონკრეტულ ღონისძიებათა ერთობლიობის სამთავრობო ან დარგობრივი პროგრამების საშუალებით.

საშინაო და საბარეო პოლიტიკა (Politics)

სამართალი

თავდაცვა
შეიძლება

ბარეოს
დაცვა

მანათლება
კულტურა

ენერგეტიკა

ეკონომიკა

სოციალური
საკითხები

სამთავრებო
პროგრამა
(Policy)

დარღობრივი
პროგრამები
(Policies and
guidelines)

ადგილობრივი
თვითმართველობა

ხელისუფლების როგორც შთოვაზი ახორციელებან სახელმწიფო პოლიტიკასა და მმართველობას

ხელისუფლების დანაწილება, როგორც წესი ორგვარია: პორიტონტალური და ვერტიკალური. პორიტონტალური გულისხმობს საკანონმდებლო, აღმასრულებელ და სასამართლო ხელისუფლების არსებობას, ხოლო ვერტიკალური ცენტრალურ, რეგიონალურ და მუნიციპალურ (ადგილობრივი თვითმმარველობის) ხელისუფლებას.

ხელისუფლება პორიტონტალურად ნაწილდება როგორც:

საკანონმდებლო

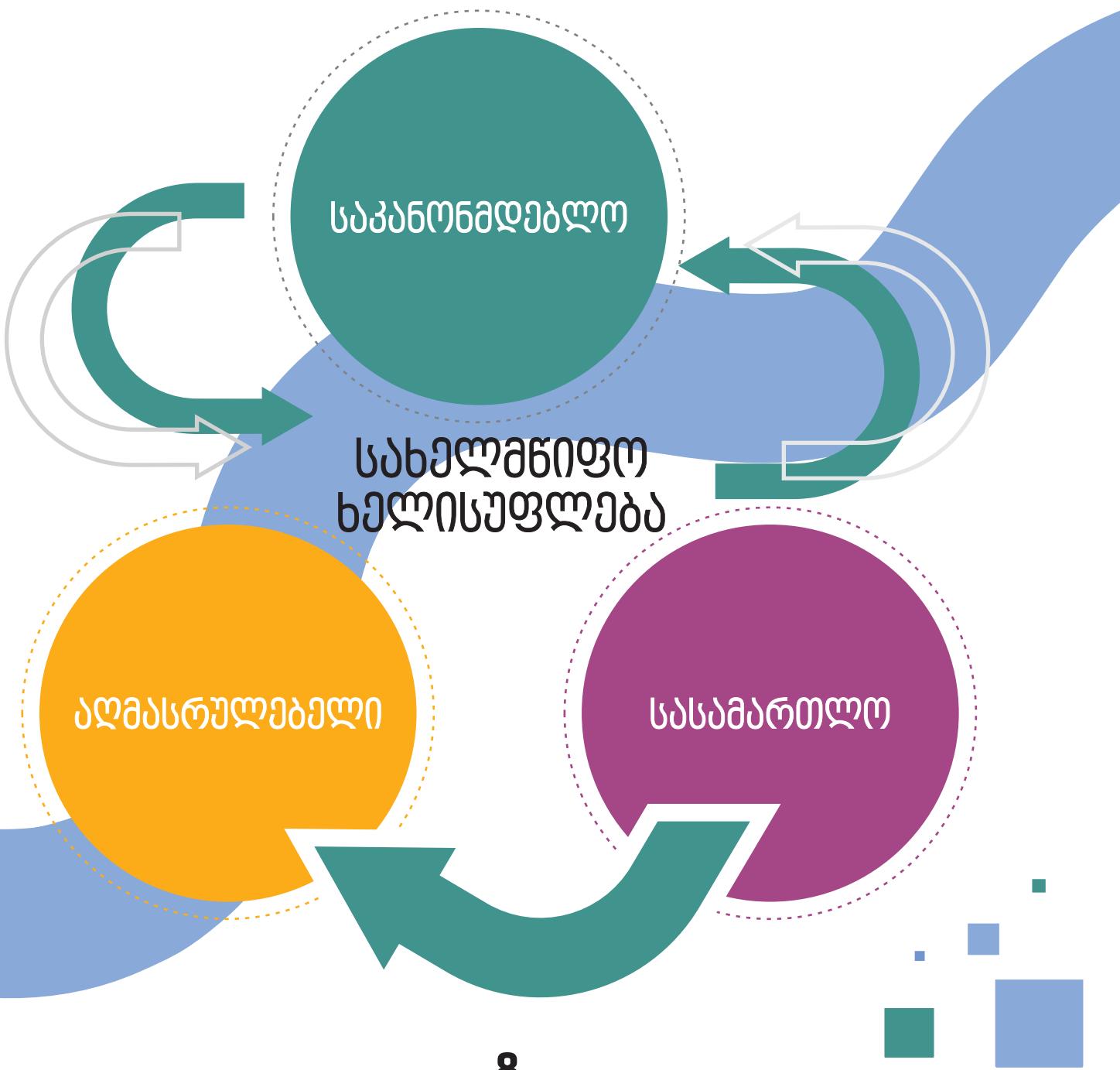
აღმასრულებელი

სასამართლო

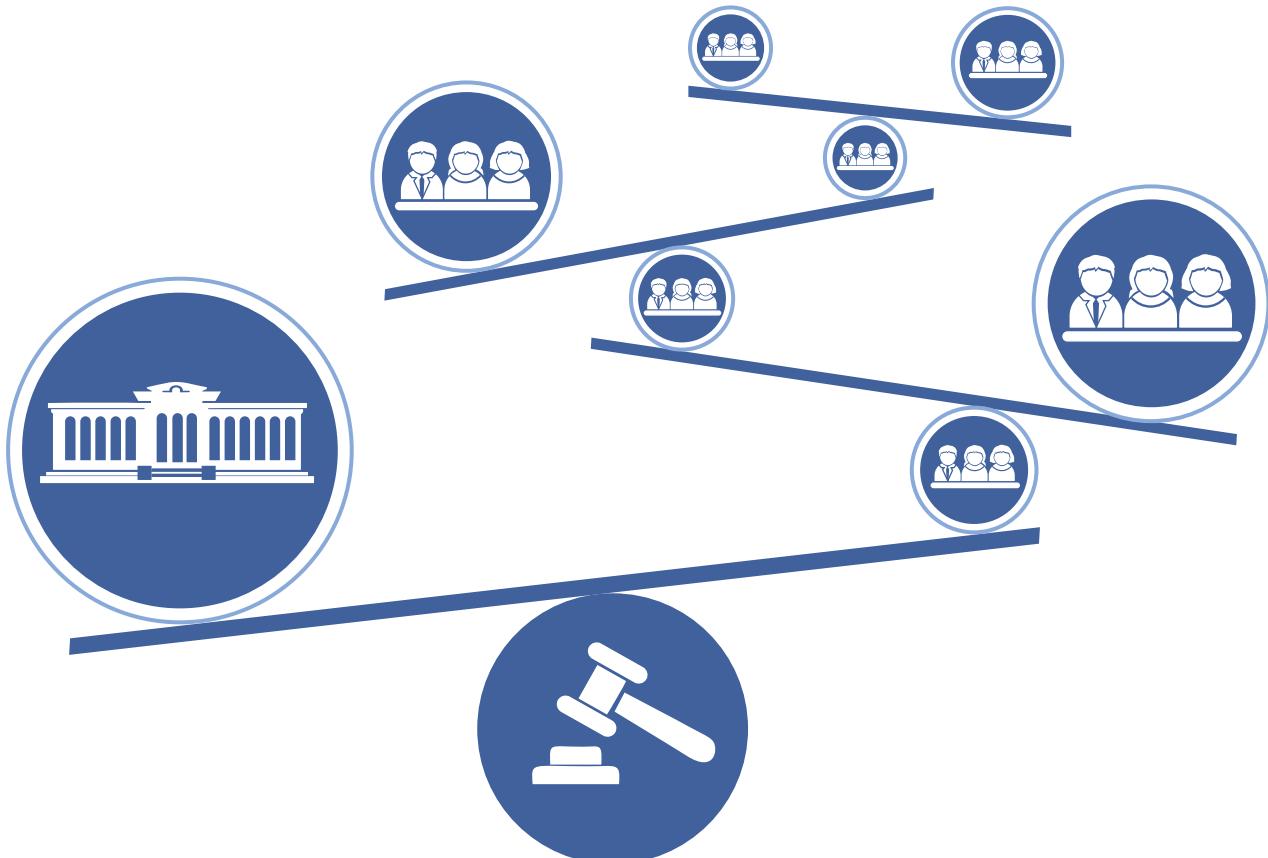
თავიანთი უფლებამოსილებების განხორციელებისას ხელისუფლების შტოებს არ უნდა ჰქონდეთ შესაძლებლობა შეიქრან სხვა ხელისუფლების შტოს სფეროში.

სწორედ ამის უზრუნველსაყოფად ხელისუფლების დანაწილების მექანიზმი მოქმედებს ურთიერთ-შეკავებისა და განონასწორების სისტემა.

საქართველოს კონსტიტუციის თანახმად, პარლამენტი განსაზღვრავს ქვეყნის **საშინაო და საგარეო პოლიტიკის ძირითად მიმართულებებს**, ხოლო საქართველოს მთავრობა არის აღმასრულებელი ხელისუფლების უმაღლესი ორგანო, რომელიც ახორციელებს ქვეყნის საშინაო და საგარეო პოლიტიკას.

განონასწორებისა და შეკავების მექანიზმი

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირია:

- საქართველოს პრეზიდენტი;
- საქართველოს პარლამენტის წევრი;
- საქართველოს პრემიერ-მინისტრი;
- საქართველოს მთავრობის სხვა წევრი და მისი მოადგილე;
- აფხაზეთისა და აჯარის ავტონომიური რესპუბლიკების უმაღლესი წარმომადგენლობითი ორგანოების წევრები;
- აფხაზეთისა და აჯარის ავტონომიური რესპუბლიკების მთავრობების წევრები და მათი მოადგილეები.

მოსამართლეები არ არიან სახელწმიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირები, ისინი სახელმწიფო მოსამსახურეები არიან.

სად გვხდებიან სახელმწიფო მოსამსახურე და სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებარების პირები?

ტერმინი – სახელმწიფო სამსახური, გამოხატავს საქმიანობას საქართველოს სახელმწიფო და ავტონომიური რესპუბლიკების იმ ორგანოებში (დაწესებულებებში) არჩევით ან დანიშვნით თანამდებობაზე, რომელიც საქართველოს კანონმდებლობის საფუძველზე ახორციელებს საკანონმდებლო, აღმასრულებელ და სასამართლო ხელისუფლებას, სახელმწიფო ბედამხედველობასა და კონტროლს, აგრეთვე სახელმწიფო თავდაცვას. აქ მოცემული ჩამონათვალი აერთიანებს ხელისუფლების ყველა შტოს, აგრეთვე ყველა იმ ფუნქციას, რომელიც კლასიკურად ხელისუფლების არც ერთ შტოს არ წარმოადგენს.

ყველაფერი, რაც ხორციელდება სახელმწიფო ორგანოების მიერ, არის სახელმწიფო სამსახური. საჯარო სამსახური კი არის სახელმწიფო სამსახურის ერთ-ერთი ნაწილი, რომელიც გამოირჩევა იმით, რომ ფუნქციურად ახორციელებს საჯარო მმართველობას.

ნებისმიერ საჯარო დაწესებულებას გააჩნია პირობითად ორგვარი დაყოფა:

1. მმართველი გუნდი (პოლიტიკური ნაწილი), რომელიც ძირითადად არის სახელმწიფო მოსამსახურე ან/და პოლიტიკური თანამდებობის პირი და
2. აპარატი (ბიუროკრატიული აპარატი/ ადმინისტრაციული ნაწილი), რომელსაც წარმოადგენენ საჯარო მოსამსახურეები.

პარლამენტში დეპუტატის საქმიანობა არის პოლიტიკური შინაარსის საქმიანობა; დეპუტატის სტატუსი პირს ენიჭება პოლიტიკური არჩევნების გზით, ამიტომაც დეპუტატები წარმოადგენენ სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირებს, ხოლო იმავე პარლამენტში აპარატის თანამშრომლები, რომლებიც მუდმივად, უწყვეტად, პოლიტიკური ნეიტრალიტეტის პრინციპის დაცვით, ახორციელებენ თავიანთ პროფესიულ საქმიანობას, ითვლებიან პროფესიულ საჯარო მოხელეებად.

აღმასრულებელ ხელისუფლებაში, მინისტრი და მისი მოადგილეები ითვლებიან სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირებად, ხოლო სამინისტროს თანამშრომლები პროფესიულ საჯარო მოხელეებად, ვინაიდან ისინი მუდმივად, უწყვეტად, პოლიტიკური ნეიტრალიტეტის პრინციპის დაცვით, ახორციელებენ თავიანთ პროფესიულ საქმიანობას.

სასამართლო ხელისუფლებაში მოსამართლე არის სახელმწიფო მოსამსახურე, ვინაიდან იგი ახორციელებს მართლმსაჯულებას, ხოლო სასამართლოს აპარატის თანამშრომლები, რომლებიც მართლმსაჯულების ფუნქციის განხორციელებისას ასრულებენ შესაბამის საქმიანობას პროფესიულად, უწყვეტად, პოლიტიკური ნეიტრალიტეტის პრინციპის საფუძველზე, წარმოადნენ პროფესიულ საჯარო მოხელეებს.

სასამართლო
ხელისუფლება

აღმასრულებელი
ხელისუფლება

საპანელიდებლო
ხელისუფლება

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირთა ორგვაროვანი ბუნება

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირები თავიანთი უფლებამოსილებების განხორციელებისას არა მხოლოდ პოლიტიკურ საქმიანობას ეწევიან, არამედ იმავდროეულად ისინი მმართველობით, ადმინისტრაციულ ფუნქციას ახორციელებენ.

უფლებამოსილების განხორციელების ორგვაროვანი ბუნების გამო, ისინი იღებენ მმართველობით/ადმინისტრაციულ და პოლიტიკურ გადაწვეტილებს. ერთის მხრივ, ისინი იღებენ მათთვის მკაფრად განსაზღვრული წესით ადმინისტრაციულ გადაწვეტილებებს, ხოლო მეორეს მხრივ, ახორციელებს პოლიტიკას, რომლის შინაარსიც და განხორციელების წესი არ არის და არც შეიძლება იყოს განერილი სამართლებრივ რეგულაციებში.

ამ მხრივ აღსანიშნავია „სახელისუფლებო აქტების“ სამართლებრივი ბუნება. განსხვავებით ადმინისტრაციულ სამართლებრივი აქტებისაგან, მათი გასაჩივრების წესიც სხვაგვარია. რადგან, დავის საგანს წარმოადგენს კონსტიტუციური ნორმიდან წარმოშობილი სამართლებრივი შედეგი. ასეთი სახელისუფლებო აქტები არ ექცევა ადმინისტრაციული სამართლის, არამედ არის საკონსტიტუციო სამართლის განსჯადობის საკითხი.

ასეთის მაგალითად შეიძლება დასახელდეს საქართველოს პრეზიდენტის განკარგულება საქართველოს პარლამენტის არჩევნების დანიშვნის შესახებ. რომელიც უნდა განვიხილოთ როგორც სახელისუფლებო აქტი, რადგან მისი გამოცემის სამართლებრივ საფუძველს წარმოადგენს საქართველოს კონსტიტუციის შესაბამისი ჩანაწერი, რომლითაც საქართველოს პრეზიდენტს ფართო დისკრეციის პირობებში მინიჭებული აქვს ექსკლუზიური უფლებამოსილება - დანიშნოს პარლამენტის არჩევნები.

სახელმწიფო კოლეგიური

თანამდებობის პირი/ორგანო

კანონი	საკანონმდებლო ინიციატივა	დადგენილება	ბრძანება	ბრძანებულება	განკარგულება	რეზოლუცია	დყრეტი	დასკვნა	გადაწყვეტილება	რეკომენდაცია
საქართველოს პრეზიდენტი										
საქართველოს პარლამენტი	■	■	■	■	■	■	■	■	■	■
საქართველოს პარლამენტის კომიტეტი/კომიტეტის თავმჯდომარე		■			■					
პარლამენტის თავმჯდომარე		■	■	■	■					
საქართველოს პარლამენტის წევრი		■	■	■	■					
საქართველოს მთავრობა		■	■	■	■	■				
საქართველოს მინისტრი/პრემიერ-მინისტრი			■	■	■					
ავტონომიური რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭო	■	■	■							
ავტონომიური რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოს წევრი		■	■							
ავტონომიური რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოს თავმჯდომარე		■	■		■					
ავტონომიური რესპუბლიკების უმაღლესი საბჭოს მთავრობა		■	■	■	■	■				
ავტონომიური რესპუბლიკების მთავრობის წევრი			■	■	■	■				
ავტონომიური რესპუბლიკების მთავრობის თავმჯდომარე			■	■	■	■				

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირთა შრომითი სამართლებრივი ურთიერთობაშის მარებულირებაში პაროგოდებულობა

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირი წარმოადგენს საჯარო დაწესებულებაში დასაქმებულ პირს.

საჯარო დაწესებულებები საბიუზეტო ორგანიზაციებია. მათი აღმნიშვნელი კრებსითი ტერმინია - საჯარო სექტორი. იგი ყველა იმ საჯარო დაწესებულებას მოიცავს, რომელიც ფინანსდება სახელმწიფო ბიუჯეტით და ამავდროულად ახორციელებს ფუნქციას - საჯარო მმართველობა. საჯარო სექტორში დასაქმების სამართლებრივი ურთიერთობები უმეტესწილად საჯარო-სამართლებრივი ნორმებითაა მოწესრიგებული, თუმცა, დასაქმებულთა მცირე ნაწილი შრომითი კანონმდებლობით მიიღება შესაბამის პოზიციებზე სამუშაოდ.

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირი წარმოადგენს დასაქმების საჯარო-სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილე სუბიექტს. იმავდროულად, იგი მხოლოდ ნაწილობრივ სარგებლობს იმ უფლებებითა და მოვალეობებით, რაც დადგენილია დასაქმებულთათვის საჯარო სექტორში. სწორედ ამით განსხვავდება პროფესიული საჯარო მოხელისა და ადმინისტრაციული ხელშეკრულებით დასაქმებული პირებისგან, რომელთა მიმართაც „საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი სრულად მოქმედებს.

საჯარო მოსამსახურეებსა და სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირებს ის საერთო აქვთ, რომ ორთავე კატეგორია საჯარო დაწესებულებაში დასაქმების საჯარო-სამართლებრივი ურთიერთობის მონაწილეები არიან. მიუხედავად ამისა, მათ შორის არის საკმაოდ დიდი სხვაობა სამსახურში მიღების, კარიერის მართვის, გათავისუფლების, უფლებებისა და მოვალეობების განსაზღვრის, უფლების დაცვისა და სხვა ურთიერთობათა კუთხით.

„საჯარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-4 მუხლის მე-2 პუნქტი განსაზღვრავს იმ კონკრეტულ ნორმათა ჩამონათვალს, რომელთა შინაარსი ვრცელდება სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირზე, თუ სპეციალური კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

საქართველოს კანონი „საჯარო დაწესებულებაში შრომის ანაზღაურების შესახებ“ აწესრიგებს სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირების (გარდა საქართველოს პარლამენტის წევრისა) შრომის ანაზღაურების გაცემის წესსა და პირობებს. აღსანიშნავია, რომ სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირს და პოლიტიკური თანამდებობის პირს სახელფასო დანამატი და ფულადი ჰილდო არ ეძღვათ.

- საქართველოს კონსტიტუცია
- „საჭარო სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი
- საქართველოს ორგანული კანონი „ტრომის კოდექსი“
- „საჭარო დანესახულებაში შრომის ანაზღაურების შესახებ“ საქართველოს კანონი
- „მთავრობის სირულეორის, უფლებამოსილებისა და საქმიანობის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონი
- საქართველოს კარლამენის რემდამინი

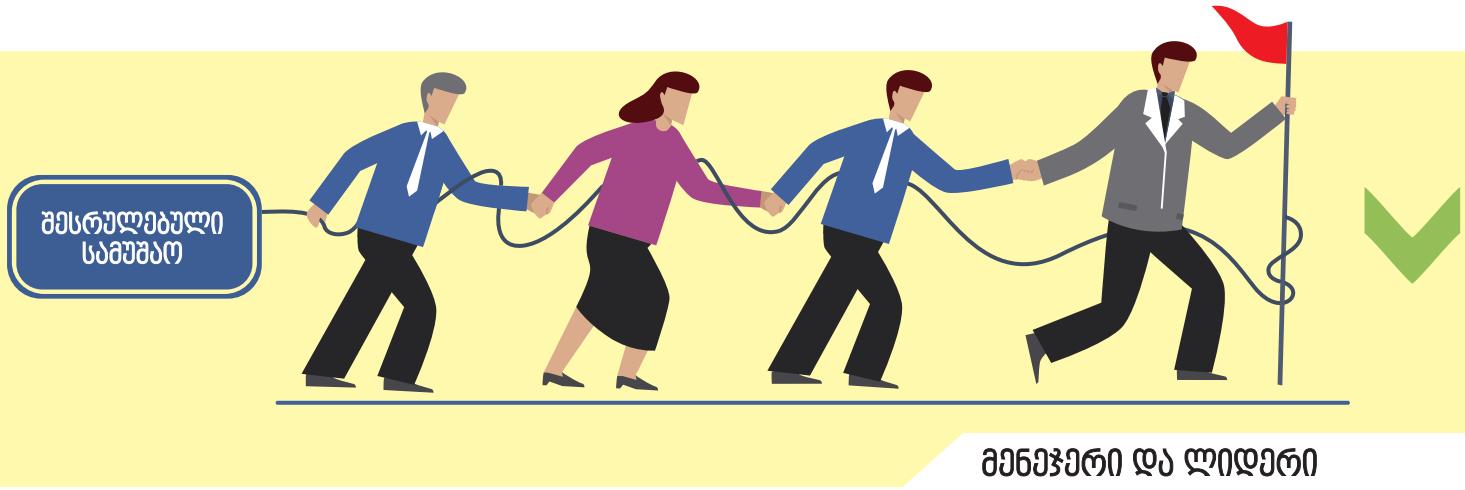
- საქართველოს კონსტიტუციური კანონი „აჯარის აგიონომიური რესპუბლიკის სტატუსის შესახებ“
- აჯარის და აფხაზეთის აგიონომიური რესპუბლიკის კონსტიტუციის
- აჯარის და აფხაზეთის აგიონომიური რესპუბლიკის მთავრობის სირულეორის, უფლებამოსილებისა და საქმიანობის წესის შესახებ კანონი
- აჯარისა და აფხაზეთის აგიონომიური რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოს რემდამინი
- აჯარისა და აფხაზეთის აგიონომიური რესპუბლიკის მთავრობის რემდამინი

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირი, რომორც მენეჯერი და ლიდერი

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობა, კომპლექსური თანამდებობაა. მასში თავმოყრილია მრავალფეროვანი უფლება-მოვალეობები. ფუნქციათა მრავალფეროვნება უფრო მეტად იზრდება, როდესაც სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირი ამავდროულად საჭარო დაწესებულების ხელმძღვანელია. საჭარო დაწესებულების ხელმძღვანელის ფუნქცია გულისხმობს უმაღლესი მენეჯერული პოზიციისთვის გათვალისწინებული უფლებამოსილებების განხორციელებას.

თანამედროვე გამოწვევები საჭარო დაწესებულებებში სწორედ მენეჯერი-ლიდერების როლზე აკეთებს აქცენტს. საჭარო დაწესებულების მხოლოდ მარტივი მენეჯერული მართვა ვერ იძლევა ეფექტს. აუცილებელია ლიდერმა უზრუნველყოს გუნდურობა, კოლეგიალობა და მაღალი მმართველობითი კულტურა. როცა სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირი განსაზღვრავს მის-დამი დაქვემდებარებული საჭარო დაწესებულების საქმიანობის ძირითად მიმართულებებს, იღებს გადაწყვეტილებას საჭარო დაწესებულების სტრუქტურის აგებულების, ბიუჯეტის მართვის და ადამიანური რესურსების მართვის შესახებ, იგი ახორციელებს მენეჯერულ უფლებამოსილებებს. ასეთი ფუნქციებია: თანამდებობაზე დანიშვნა და თანამდებობიდან გათავისუფლება, საჭარო მოსამსახურეთა წახალისება, მათ მიმართ, კანონით დადგენილ შემთხვევებში, დისციპლინური პასუხისმგებლობის ზომის გამოყენება, საჭარო დაწესებულების რეორგანიზაციის შესახებ გადაწყვეტილების მიღება, ამ თუ იმ თანამდებობაზე კონკურსის გამოცხადება და სხვა მენეჯერული უფლებამოსილებები.

მენეჯერული უფლებამოსილებები, რომლებიც კანონმდებლობით ამომწურავად არის ჩამოთვლილი, უნდა ხორციელდებოდეს ლიდერული მართვის მეთოდებით და ლიდერის უნარ-ჩვევებით. ორგანიზაციული კულტურის შექმნა, გუნდის მართვა, კოლაბორაციული მმართველობა, ცვლილებების მართვა, გუნდის მოტივირება, წახალისება და მაღალი ეთიკური კულტურის ჩამოყალიბება არის ის ელემენტები, რაც სახელმწიფო-პოლიტიკურ თანამდებობის პირს ლიდერად აქცევს და მის მიმართ უპირველესად საჭარო მოსამსახურეთა ნდობა იზრდება, ხოლო შემდეგ, ერთობლივი მუშაობის შედეგებით - საზოგადოების.

ანტიკორუფციული პოლიტიკა

სახელმწიფო მმართველობის ღიაობა, გამჭვირვალობა და საზოგადოების წინაშე ანგარიშვალდებულება ძოითხოვს ქმედით ანტიკორუფციულ პოლიტიკას. ეს უკანასკნელი გულისხმობს, რომ ქვეყნაში არსებობს შესაბამისი მექანიზმი საჯარო ფინანსების მართვისა და სახელმწიფო შესყიდვების გამჭვირვალობის უზრუნველსაყოფად, ასევე უზრუნველყოფილია თანამდებობის პირების შემოსავლებისა და ქონების შესახებ ინფორმაციის გამოქვეყნება.

ანტიკორიფციული კანონმდებლობა მოიცავს „საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ 1997 წლის 17 ოქტომბერს მიღებულ კანონს და მისგან გამომდინარე კანონქვემდებარე აქტებს, მათ შორის საჯარო სამსახურში ეთიკისა და ქცევის ზოგადი წესების მარეგულირებელ საქართველოს მთავრობის დადგენილებას. პარლამენტის წევრებმა კი, ასევე ვრცელდება საქართველოს პარლამენტის რეგლამენტის შესაბამისი ნორმები, ხოლო ავტონომიური რესპუბლიკების სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირებზე დამატებით ვრცელდება შესაბამისი ავტონომიური რესპუბლიკის ნორმატიული აქტები.

მიუხედავად იმისა, რომ სახელმწიფო-პოლიტიკური თანმდებობის პირები სწორედ მათი პოლიტიკური შეხედულებების გამო არიან არჩეული/დანიშნული თანამდებობის პირებად, ისინი თავიანთი სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულებისას ემსახურებიან არა რომელიმე კონკრეტული პოლიტიკური პარტიის ინტერესებს, არამედ სახელმწიფოსა და მთელი საზოგადოების ინტერესებს. ისინი მათგა კონსტიტუციით და კანონმდებლობით მინიჭებულ უფლებამოსილებას სწორედ მთელი საზოგადოების და არამხოლოდ საკუთარი, ან მისი პარტიის ამომრჩეველთა საკეთილდღეოდ იყენებენ. შესაბამისად, სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირები, თუნდაც პოლიტიკური გადაწვეტილების მიღებისას მთელი საზოგადოების და არა ამომრჩეველთა კონკრეტულ წრეს ემსახურებიან.

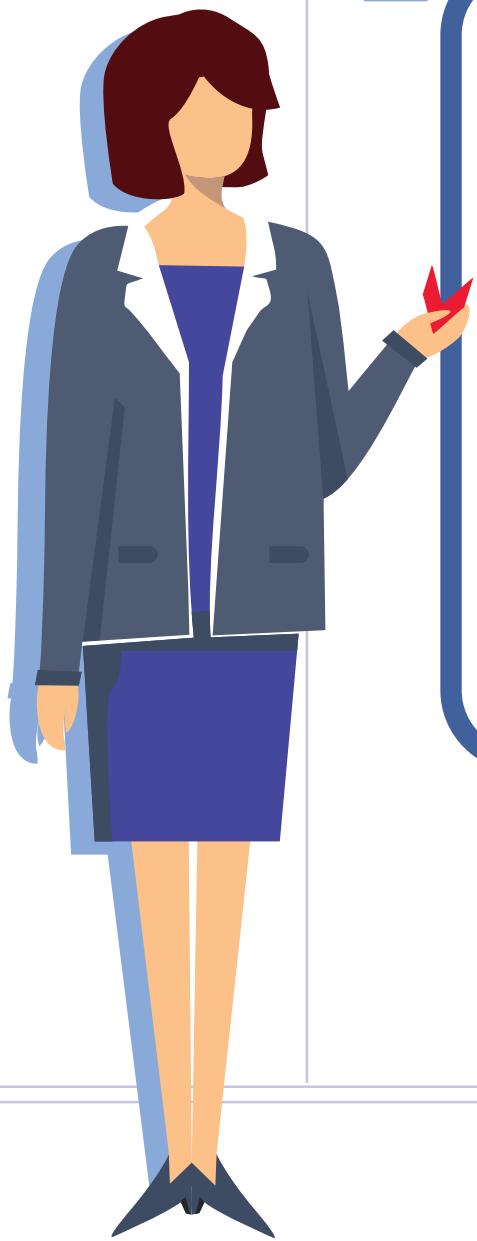

დეპლარაციის ნარდინის ვალდებულება

„საჯარო დაწესებულებაში ინტერესთა შეუთავსებლობისა და კორუფციის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-2 მუხლი ადგენს იმ თანამდებობის პირთა ჩამონათვალს, რომლებსაც გააჩნიათ თანამდებობის პირთა ქონებრივი დეკლარაციის ყოველწლიურად წარდგენის ვალდებულება. ქონებრივი დეკლარაციის წარდგენის ვალდებულება წარმოადგენს ანგარიშვალდებულების, ღიაობის და გამჭვირვალობის, საჯარო სამსახურში მიუკერძოებლობის დამკიდრების საფუძველს და ქმნის ერთგვარ სურათს თანამდებობის პირის კეთილსინდისიერების შესახებ, რაც არის თანამდებობის პირის მიმართ საზოგადოების დამოკიდებულების ფორმირების საფუძველი. ღია, გამჭვირვალე და სწორი გაცხადება ქონებრივი მდგომარეობის შესახებ ინფორმაციის, კორუფციული სამართალდარღვევების პრევენციას, ინტერესთა შეუთავსებლობისა და ინტერესთა კონფლიქტების აღკვეთას ემსახურება. მართალია, თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციას ყოველწლიურად გარდა სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირებისა სხვა თანამდებობის პირებიც ავსებენ, თუმცა საზოგადოების მხრიდან მაღალ ინტერესს სწორედ სახელმწიფო-პოლიტიკურ თანამდებობის პირთა მიერ დეკლარირებული ინფორმაცია იპყრობს. აღნიშნული განპირობებულია იმ ფაქტორით, რომ საზოგადოება სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირების უმეტესობის თანამდებობებზე განწესებაში თავად იღებს მონაწილეობას არჩევნების საშუალებით.

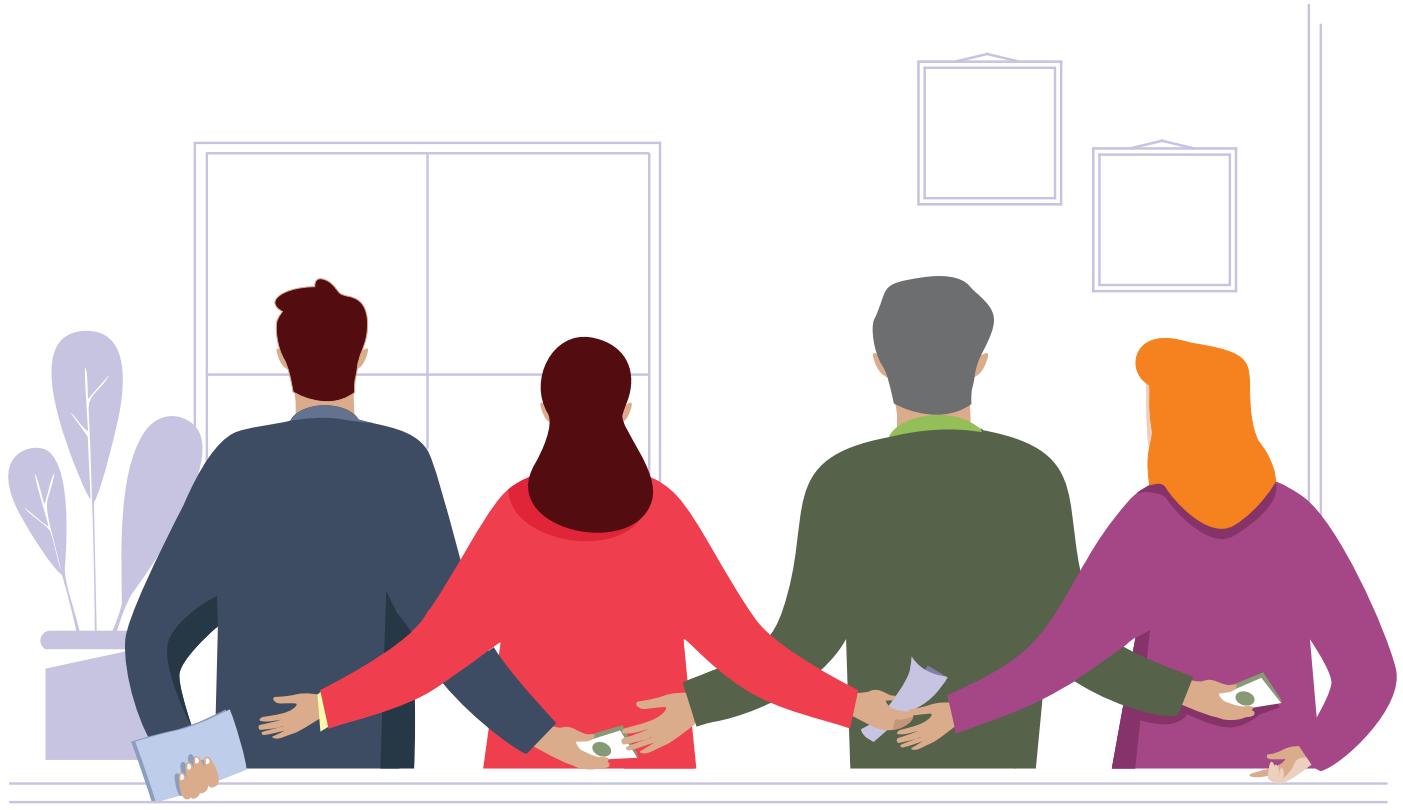
ნებისმიერი თანამდებობის პირი ვალდებულია თანამდებობაზე დანიშვნიდან ორი თვის ვადაში შეავსოს ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაცია და გაასაჯაროოს მისი და მისი ოჯახის წევრების შემოსავლები, უძრავი და მოძრავი ქონება, შეთავსებადი საქმიანობის შესახებ ინფორმაცია, განაცხადოს ქონებრივი ინტერესები და სხვა.

ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის შევსების ვალდებულება თანამდებობის პირს აქვს ყოველწლიურად, უფლებამოსილების განხორციელების პერიოდის განმავლობაში. ეს ვალდებულება სრულდება გათავისუფლებიდან ერთი წლის განმავლობაში. კანონმდებლის აღნიშნული მიდგომა კიდევ ერთხელ უსვამს ხას ინტერესთა კონფლიქტების პრევენციას და კორუფციული სამართალდარღვევების თავიდან აცილების მიზანს.

თანამდებობის პირთა დეკლარაციის წარდგენა ხდება:

- ❖ თანამდებობაზე დანიშვნისას
- ❖ თანამდებობაზე დანიშვნის შემდგომ ყოველწლიურად
- თანამდებობიდან გათავისუფლებისას
- ❖ თანამდებობიდან გათავისუფლებიდან ერთი წლის შემდეგ

კანონმდებლობას შემოაქვს თანამდებობის პირის ოჯახის წევრის შესახებ რეგულაციები. ამგვარი რეგულაცია მიუთითებს სახელმწიფოს მცდელობაზე, წინასწარ მიიღოს ზომები, რათა არ მოხდეს საჭარო ინტერესებში კერძო/პირადი ინტერესების შემოქრა, რამაც შესაძლებელია თანამდებობის პირი სუბიექტური და არაკეთილსინდისიერი გადაწყვეტილებების მიღებამდე მიიყვანოს.

აღნიშნული პრინციპი ითვალისწინებს ერთი მხრივ, საქმიანობის შეზღუდვას, პირდაპირ ქვემდებარეობის შემთხვევაში, ხოლო მეორეს მხრივ, სახელმწიფო-ბოლიტიკური თანამდებობის პირის ოჯახის წევრების შესახებ ინფორმაციის გასაჯაროვებას დეკლარაციაში.

პირველი შეზღუდვა განპირობებულია ოჯახის წევრის სამსახურებრივი მდგომარეობიდან. სწორედ იმის გამო, რომ ოჯახის წევრზე ან ახლო ნათესავზე სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირს ეკრძალება ზედამხედველი ფუნქციის განხორციელება.

„ახლო ნათესავში“ იგულისხმება პირის ოჯახის წევრი, პირდაპირი აღმავალი და დაღმავალი შტოს ნათესავი, გერი, და და ძმა, აგრეთვე მშობლის და შვილის გერები.

ზოგადად, ინტერესთა შეუთავსებლობად მიიჩნევა წებისმიერი ფორმის სამსახურებრივი დაქვემდებარება თანამდებობის პირსა და მის ახლო ნათესავს შორის. თუმცა, არსებობს გამონაკლისი, როდესაც თანამდებობის პირის ოჯახის წევრი, ახლო ნათესავი ან/და პირიქით, აღნიშნულ პოზიციას დაიკავებს კონკურსის წესით. ასეთ შემთხვევაში, კანონის თანახმად, ინტერესთა შეუთავსებლობას ადგილი არ აქვს.

თანამდებობის პირებთან დაკავშირებით დაწესებულია დამატებითი რეგულაციები:

პირველი - თანამდებობის პირს, მისი ოჯახის წევრს, უფლება არა აქვთ, ეკავოთ რაიმე თანამდებობა, ან ასრულებდნენ რაიმე სამუშაოს საქართველოში რეგისტრირებულ იმ საწარმოში, რომლის სამეწარმეო საქმიანობის კონტროლიც ამ თანამდებობის პირის ან მისი სამსახურის უფლებამოსილებაა.

მეორე - თანამდებობის პირს, მისი ოჯახის წევრს, უფლება არა აქვთ ფლობდნენ აქციებს, ან კაპიტალის წილს იმ საწარმოში, რომლის საქმიანობის კონტროლიც ამ თანამდებობის პირის, ან მისი სამსახურის უფლებამოსილებას განეკუთვნება.

ოჯახის წევრებს შორის განსაკუთრებით მჭიდრო კავშირის გამო, მნიშვნელოვანია, რომ დეკლარაციების გასაკაროვებისას საზოგადოებისათვის ცნობილი იყოს არა მხოლოდ ის, თუ რა შემოსავლები გააჩნდა თანამდებობის პირს წლის განმავლობაში და რა ქონება შეიძინა თანამდებობაზე ყოფნის პერიოდში, არამედ მისი და მის ოჯახის წევრების ქონებრივი მდგომარებაც.

ანტიკორუფციული კანონმდებლობის დარღვევების ყველაზე რთული ფორმა კორუფციული სა-მართალდარღვევაა. ასეთ შემთხვევაში საკითხი ცდება ეთიკის კოდექსს, დისციპლინარულ გა-დაცდომასა და ადმინისტრაციულ სახდელს და საქმე გვაქვს სისხლის სამართლის კანონმდებ-ლობით გათვალისწინებულ დანაშაულებთან, რაზეც სახელმწიფოს მხრიდან საკმაოდ მკაცრი რეაგირების ფორმები არის გათვალისწინებული.

გასათვალისწინებელია, რომ სისხლის სამართლის კოდექსი სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამ-დებობის პირის მიერ დანაშაულის ჩადენას, სხვა სახელმწიფო მოსამსახურეებისგან განსხვავე-ბით, დამამძიმებელ გარემოებად თვლის. ამ ფაქტორს განაპირობებს სწორედ ის ნდობა, რომე-ლიც სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირმა ამომრჩევლისგან პირდაპირ ან არაპირ-დაპირ მიიღო.

საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის მიხედვით, დასჯადია ე.წ. სამოხელეო დანაშაულები, როგორიცაა მაგალითად, სამსახურებრივი უფლებამოსილების ბოროტად გამოყენება, განმარტების, ჩვენების, ან დასკვნის მიცემის იძულება, ქრთამის აღება, ზეგავლენით ვაჭრობა, კანონით აკრძალული საჩუქრის მიღება.

- **საქართველოს პრეზიდენტის**
- **მთავრობის წევრის**
- **უზენაესი სასამართლოს მოსამართლის, მათ შორის თავმჯდომარის**
- **გენერალური პროკურორის**
- **გენერალური აუდიტორის**
- **ეროვნული ბანკის საბჭოს წევრის**

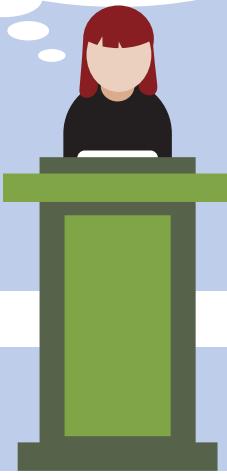
საქართველოს კონსტიტუციის მიხედვით, ჩამოთვლილი თანამდებობის პირების იმპირმენტის წესით თანამდებობიდან გადაყენების საკითხის აღძვრის უფლება აქვს პარლამენტის სრული შემადგენ-ლობის არანაკლებ ერთ მესამედს (50 დეპუტატს).

საკითხი დასკვნისათვის გადაეცემა საქართველოს საკონსტიტუციო სასამართლოს, რომელიც მას განიხილავს და დასკვნას ამზადებს 1 თვის ვადაში. თუ საკონსტიტუციო სასამართლომ თავისი დას-კვნით დაადასტურა თანამდებობის პირის ქმედებაში დანაშაულის შემადგენლობის ნიშნების არსე-ბობა ან კონსტიტუციის დარღვევა, პარლამენტი 15 დღის ვადაში კენჭი ეყრება თანამდებობის პი-რის იმპირმენტის წესით თანამდებობიდან გადაყენების საკითხს.

საქართველოს პრეზიდენტი იმპირმენტის წესით თანამდებობიდან გადაყენებულად ჩაითვლება, თუ ამ გადაწყვეტილებას მხარს დაუჭერს პარლამენტის სრული შემადგენლობის არანაკლებ ორი მესა-მედი (სულ მცირე 100 დეპუტატი).

მთავრობის წევრი იმპირმენტის წესით თანამდებობიდან გადაყენებულად ჩაითვლება, თუ ამ გადაწ-ყვეტილებას მხარს დაუჭერს პარლამენტის სრული შემადგენლობის უმრავლესობა (სულ მცირე 76 დეპუტატი).

იავიჩაები

საპარო სამსახურის ბიუროს მიერ სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირის მხარდაჭერა

ეფექტური და გამჭვირვალე მმართველობის, ეთიკური სტანდარტების დანერგვის, ანტიკორუფციული პოლიტიკის მხარდაჭერის მიზნით, საჯარო სამსახურის ბიურო ახდენს სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირის მხარდაჭერას მმართველობის პროცესში.

ბიურო აღნიშნულ პროცესში ისწრაფვის დაამკვიდროს და განავითაროს მაღალი მმართველობითი კულტურა საჯარო დაწესებულებებში, რომლის მნიშვნელოვანი ნაწილიც თვით სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირთა მიერ თავინთი უფლებამოსილების განხორციელებაა. შესაბამისად, ბიუროს აქვს სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირებისათვის მხარდამჭერი/საკონსულტაციო ფუნქცია.

აღნიშნული გულისხმობს კონსულტაციებს საჯარო სამსახურის მართვის საკითხების, დეკლარაციების შევსების, ინტერესთა კონფლიქტის პრობლემური საკითხების გადაჭრის და ამ საკითხების ერთგვაროვანი განმარტებისა და პრაქტიკის დამკვიდრების შესახებ.

საჯარო სამსახურის ბიურო თანამდებობის პირებს სთავაზობს კონსულტაციას დეკლარაციის შევსების პროცესში. ეს გულისხმობს, როგორც ქონებრივი დეკლარაციის ელექტრონული ფორმის შევსებაში ტექნიკურ დახმარებას, ასევე დეკლარაციაში შესატანი ინფორმაციის შინაარსობრივ საკითხებზე მეთოდოლოგიურ დახმარებას.

კონსულტაცია მნიშვნელოვანია ინტერესთა შეუთავსებლობის და ინტერესთა კონფლიქტების პრევენციის მიზნითაც. გასათვალისწინებელია, რომ როგორც ქონებრივი დეკლარაციის არშევსება, ასევე მისი არასწორი ან არასრული შევსება იწვევს იურიდიულ პასუხისმგებლობას.

სახელმწიფო-პოლიტიკური თანამდებობის პირი ამავდროულად საჯარო დაწესებულების ხელმძღვანელია. მას აქვს შესაძლებლობა საჯარო სამსახურის პრაქტიკისა და კანონმდებლობის გაცნობის მიზნით, ასევე მეთოდური დახმარებისთვის საჯარო დაწესებულებების რეორგანიზაციის, ადამიანური რესურსების მართვის, საჯარო სამსახურში მაღალი ეთიკური კულტურის პრინციპების დასანერგად და სხვა საკითხებზეც მიმართოს ბიუროს.

საჭარო სამსახურის ბიურო თანამდებობის პირის დანიშვნის შესახებ ინფორმაციის მიღების შემდეგ გასცემს:

- ▼ დეკლარირების ერთიან ელექტრონულ სისტემაში შესასვლელ რეკვიზიტებს;
- ▼ პირს განუმარტავს თანამდებობის პირის ქონებრივი მდგომარეობის დეკლარაციის დადგენილ ვადაში წარუდგენლობისათვის საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ პასუხისმგებლობას.

**საჯარო სამსახურის ბიუროს
საკონტაქტო ინფორმაცია:**

Info@csb.gov.ge

Tel: 2192727

www.csb.gov.ge

www.hr.gov.ge

www.declaration.gov.ge

Facebook: საჯარო სამსახურის ბიურო

შენიშვნები